

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

ze skargi E. K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...], Wydział I Cywilny z dnia 19 stycznia 2011 r.,

w sprawie z powództwa E. K.

przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowo - Usługowemu M. sp. z o.o. z siedzibą w K.

o uchylenie uchwały,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 września 2013 r.,

zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 14 stycznia 2013 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Prawomocnym wyrokiem z dnia 19 stycznia 2011 r. w sprawie I A Ca .../10, Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki E. K. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 12 października 2010 roku w sprawie VII GC .../10, oddalającego powództwo E. K. przeciwko PHU „M.” sp. z o.o. o uchylenie uchwały zgromadzenia wspólników. W postępowaniu tym powódka była reprezentowana przez profesjonalnych pełnomocników procesowych: adwokata M. S., oświadczenie powódki o wypowiedzeniu pełnomocnictwa k. 267 akt), adwokata M. B. (pełnomocnictwo k. 287, oświadczenie powódki o wypowiedzeniu pełnomocnictwa k. 347 akt sprawy), radcę prawnego K. G. (pełnomocnictwo k.390 akt, oświadczenie powódki o wypowiedzeniu pełnomocnictwa k. 434 akt), radcę prawnego D. Z.- K. (pełnomocnictwo k.443 akt) i adwokata Ł. K. (pełnomocnictwo k.486 akt).

Postanowieniem z dnia 21 września 2011 r. (III CSK 145/111), Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej sporządzonej i wniesionej przez pełnomocnika powódki adw. Ł. K. Wniesione osobiście przez powódkę zażalenie na to postanowienie Sądu Najwyższego zostało odrzucone, jako niedopuszczalne, postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 22 grudnia 2011 r.

W skardze o wznowienie postępowania, datowanej 21 kwietnia 2012 roku, sporządzonej i wniesionej osobiście przez powódkę, domagała się ona wznowienia postępowania we wskazanej wyżej sprawie o uchylenie uchwały. Skarga ta została odrzucona postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 24 maja 2012 r. ze względu na upływ 3 miesięcznego terminu do jej wniesienia. Spowodowało to wnoszenie przez skarżącą kolejnych zażaleń, sporządzanych osobiście i odrzucanych przez Sąd Apelacyjny kolejnymi postanowieniami z uwagi na nie zachowanie przy sporządzaniu i wnoszeniu kolejnych zażaleń, przymusu adwokacko- radcowskiego, wymaganego art. 87¹ § 1 k.p.c.

W rozpoznawanym aktualnie zażaleniu, wniesionym przez pełnomocnika zawodowego E. K., radcę prawnego K. G., zaskarżone zostało postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 14 stycznia 2013 roku (k.98-99 akt I A Ca .../12) odrzucające

zażalenie E. K. (k. 94-96 akt) na postanowienie tego Sądu z dnia 16 listopada 2012 roku (k. 88-89 akt). W uzasadnieniu postanowienia z dnia 14 stycznia 2013 roku Sąd Apelacyjny wskazał, że przyczyną odrzucenia zażalenia było naruszenie art. 87¹ § 1 k.p.c. przez sporządzenie zażalenia osobiście przez skarżącą, mimo obowiązywania przymusu adwokacko- radcowskiego.

W rozpoznawanym zażaleniu (k. 105-122 akt) pełnomocnik zawodowy skarżącej, nie negując faktu, że odrzuconego zażalenia nie sporządził pełnomocnik profesjonalny będący adwokatem lub radcą prawnym, lecz powódka osobiście, podniósł, że było to następstwem odmowy reprezentowania powódki przez jej dotychczasowych pełnomocników zawodowych. Pełnomocnik powódki domagał się uwzględnienia wniesionego zażalenia i uchylenia przez Sąd Najwyższy zaskarżonego postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 14 stycznia 2013 roku, przyjęcia zażalenia do rozpoznania, uwzględnienia zawartych w zażaleniu faktów i dowodów, ośmiu zagadnień prawnych i dwóch wykładni przepisów kodeksu spółek handlowych, uchylenia uchwały Zgromadzenia Wspólników „M.” spółki z o.o. w K. z dnia 3 czerwca 2009 roku, zasądzenia od adwokata P. M. i prezesa „M.” spółki z o.o. C. W. na rzecz powódki E. K. kwoty 46.000 złotych i nakazania prezesowi „M.” spółki z o.o., C. W., rozwiązania umowy zlecenia z adwokatem P. M.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skierowane przeciwko postanowieniu Sądu Apelacyjnego z dnia 14 stycznia 2013 roku nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem postanowienie to jest zgodne z prawem. Odrzucenie zażalenia powódki, orzeczone tym postanowieniem, nastąpiło z uwagi na, nie kwestionowane przez samą skarżącą, osobiste sporządzenie przez nią tego zażalenia, co stanowiło naruszenie art. 87¹ § 1 k.p.c., przewidującego przymus adwokacko- radcowski przy sporządzaniu środków odwoławczych kierowanych do Sądu Najwyższego. W rozpoznawanym zażaleniu skarżąca nie neguje zresztą istnienia tego obowiązku, lecz powtarza po raz kolejny, zarzuty odnoszące się do wyroków Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego w sprawie z jej powództwa o uchylenie uchwały. Niewątpliwie powódka miała świadomość konieczności sporządzenia zażalenia kierowanego do Sądu Najwyższego przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego. Odnosząc

się do jej argumentu, że dotychczas zastępujący ją w tej sprawie pełnomocnicy zawodowi, odmówili dalszego jej reprezentowania, w czym powódka upatrywała usprawiedliwienia dla osobistego wnoszenia kolejnych zażaleń, wskazać należy, że pomijając już brak wykazania przez powódkę tych okoliczności, nie stanowią one usprawiedliwienia dla nie zachowania wymogów obowiązujących przy sporządzaniu i wnoszeniu środków odwoławczych do Sądu Najwyższego, a ostatecznie, aktualnie rozpatrywane zażalenie, sporządził radca prawny K. G., który występował w sprawie o uchylenie uchwały jako jej pełnomocnik.

W tym stanie rzeczy, zażalenie E. K. podlegało, jako nieuzasadnione, oddaleniu na podstawie art. 394¹ §3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.